

og retfærdige, at der maa tilkendes Tjenestemændene i Langaa et Stedtillæg, og jeg haaber, det høje Finansudvalg og Lønningssraadet vil se paa denne Sag med Velvillie.

Pinstrup: Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) sammenlignede i Gaar Deltagerne i den ulovlige Havnestrejke eller andre ulovlige Strejker med de Landmænd, der ikke har præsteret den fulde Kornligning efter Loven, fordi de ikke havde avlet saa meget, naar der var frataget Korn til Hestene og Saasæd. Jorden skulde jo besaas igen til Foraaret. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det jo er en umulig Sammenligning. Hvis man vil foretage en Sammenligning, kan man komme ind paa en saadan ad to Veje. Hvis der ved Lov var paabudt Arbejderne at yde et større Arbejde, end de formaede at præstere, kunde man sammenligne de to Ting; thi det er det, der er sket ved Loven: man paabød Landboerne at yde et større Kvantum Korn, end det var muligt for dem at præstere. Eller ogsaa: hvis Landmændene ligesom Arbejderne havde erklæret Strejke, æggede af den Haan og de Beskyldninger, der er rettede imod dem, hvis de havde nægtet at aflevere Korn, kunde der ogsaa være Tale om en Sammenligning; det kunde sammenlignes med, at Arbejderne paa ulovlig Vis nægtede at arbejde. Jeg stemte ikke for Kornloven angaaende Høsten 1918, fordi jeg fandt, det var en uretfærdig Lov, som hvilede paa et slet Grundlag, men jeg har altid opfordret Landmændene til at gøre deres Pligt efter Lovens Ord til det yderste. Og det er ogsaa det, der er sket, om end under store driftsmæssige Afsavn. Kun derved er der fremkommet saa gode ernæringsmæssige Forhold her i Landet, saaledes at der blev nok til alle, hvad der saa tidt har været omtalt.

Men Takken, Landmændene faar fra radikal-socialistisk Side, er altsaa den, at i mange Tusindvis stilles de i Klasse med dem, der bryder Overenskomster, med de ulovligt strejkende. Det er altsaa de Herrens Bidrag til god Forstaaelse mellem de forskellige Klasser og de forskellige Erhverv mellem By og Land.

Det ærede Medlem fra Fredericia sagde, at jeg havde villet haft dem fritaget for Tiltale, der bevidst havde brudt Loven — altsaa Kornloven. Naar det ærede Medlem kan sige det, maa han slet ikke have fulgt med i de Forhandlinger, der har været førte under Behandlingen af Korn-

loven, idet jeg netop her fra denne Plads ligesom ogsaa i Udvalget tværtimod forlangte den paagældende Paragraf, § 13 i Kornloven, slettet, forlangte, at de skyldige, de, der med Forsæt ikke havde villet opfylde deres Forpligtelser i det Omfang, de kunde, skulde tiltales og dømmes efter Loven, fordi jeg mente, at derved fik man slaaet fast, hvor mange det var, der forsætlig havde forbrudt sig. Jeg var nemlig ikke i Tvivl om, at ellers vilde det gaa saaledes, som det nu viser sig, at det gaa: at man fra de Herrers Side, fra radikal-socialistisk Side, vil hæfte den Beskyldning, som det ærede Medlem fremsatte, paa disse Mennesker. Han sagde 20 000, men hvorfor ikke sige 35 000? Det er nærmere ved det rigtige Tal paa dem, som ikke var i Stand til at opfylde deres Forpligtelser. Det er jo en ganske usand Beskyldning, man her retter mod disse Landbrugere. Men jeg forudsaa, som sagt, at saaledes vilde det gaa, og derfor ønskede jeg ikke, at denne § 13 skulde sættes ind, men at Sagerne skulde være gaaet deres Gang og have faaet den regelmæssige Behandling og de skyldige have faaet deres Dom. Saa vilde man have faaet at se, at der ikke var noget Grundlag for at trække 35 000 Landmænd frem og paastaa, at de bevidst havde brudt Loven; saa vilde det være blevet et meget lille Tal.

I samme Forbindelse talte det ærede Medlem om Direktør i Korn- og Foderstofkompagniet Chr. G. Hansens Hvedeaffære ved Krigens Begyndelse. Jeg husker vist ikke fejl i, at det var fra Socialdemokraternes Side, at man billigede eller i alt Fald undskyldte den Afgørelse, Justitsministeren traf i denne Sag, medens man derimod kritiserede den fra Venstres Side. Vi fandt det ikke rigtigt, at det blev afgjort i Mindelighed ved en mindre Bøde — en mindre Bøde i Forhold til den store Fortjeneste, det drejede sig om —; vi fandt det rigtigt, at Retten ogsaa der skulde gaa sin Gang. Jeg forstaaer nok, at det ærede Medlem fra Fredericia forsvarede de ulovlige Strejker for at takkes de radikale Socialister eller Syndikalister, men jeg tror saamænd, det er spildt Arbejde, det ærede Medlem tages alligevel ikke til Naade fra den Side.

Jeg vender mig nu til det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen): Ærede Medlemmer vil maaske erindre, at under den Debat, der fandt Sted her i Folketinget den 31. Juli 1919, rettede det ærede Medlem den Beskyldning mod nogle Landboere — han blev siden nødt til at sted-